

THAI B – STANDARD LEVEL – PAPER 1 THAÏ B – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 TAILANDÉS B – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 6 May 2002 (morning) Lundi 6 mai 2002 (matin) Lunes 6 de mayo de 2002 (mañana)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET - INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1 (Text handling).
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

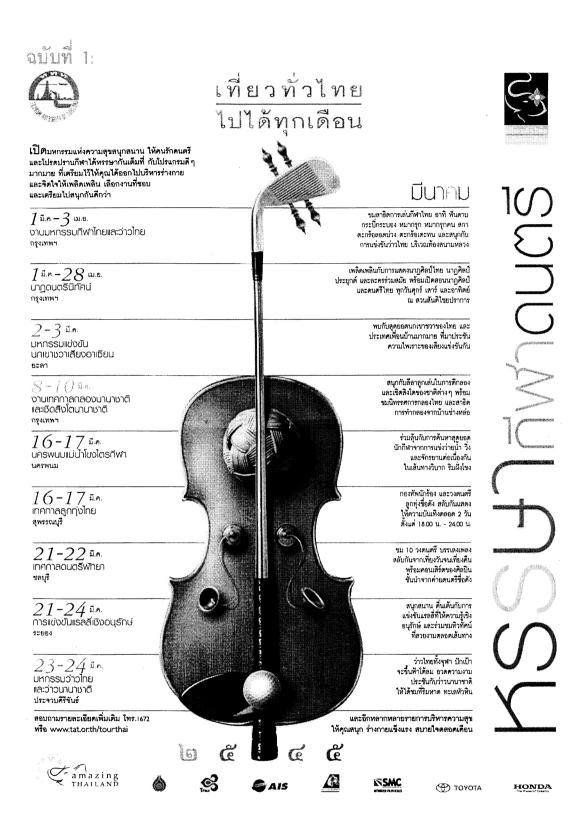
LIVRET DE TEXTES - INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir ce livret avant d'y être autorisé.
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l'épreuve 1 (Lecture interactive).
- Répondre à toutes les questions dans le livret de questions et réponses.

CUADERNO DE TEXTOS – INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos requeridos para la Prueba 1 (Manejo y comprensión de textos).
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

222-422T 7 pages/páginas

ฉบับที่ 2 :

สูจิบัตรงานนิทรรศการเครื่องปั้นดินเผาของปานชลี สถิรศาสตร์ ณ โรงแรมฮิลตันปาร์คนายเลิศ

มีผู้ถามข้าพเจ้าเสมอว่า เหตุใดจึงปั้นแต่ถ้วยใบจ้อยกระจิริด ข้าพเจ้ามักตอบคำ ถามด้วย การเล่านิทานจีนเรื่องหนึ่งให้ฟัง เป็นเรื่องของช่างเขียนรูปผู้มีความผูก พันกับต้นไผ่ เขาเขียนรูปไผ่ทุกวันจนตัวตาย ข้าพเจ้าก็นับได้ว่าเป็นคนเช่นนั้น

ข้าพเจ้ามีความสุขกับการปั้นถ้วยชามภาชนะใช้เอง น่าจะเป็นผลจากความผูก

5 พันกับชีวิตอันอบอุ่นในวัยเด็กเมื่อครั้งได้อยู่พร้อมหน้ากันที่โต๊ะอาหาร ซึ่งเป็น

ที่รวมความรักในบ้าน

เรื่องของข้าพเจ้าจึงเริ่มต้นอย่างง่ายๆว่า พ่อกับแม่เป็นคนทำอาหารอร่อย ข้าพเจ้าโตขึ้นมาในบรรยากาศที่ให้ความสำคัญกับการกินข้าวด้วยกัน การได้ กินอาหารร่วมกันเป็นความรื่นรมย์ใจในครอบครัว ข้าพเจ้าได้รับการอบรมว่า ไม่ควรพูดจากันระหว่างกินทำให้มีสมาธิในการชื่นชมรสชาติอาหารได้มากขึ้น พลอยให้เป็นคนชอบพินิจดูถ้วยชามภาชนะ

ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาเป็นช่างปั้น เพราะความเป็นคนชอบดูถ้วยชามโดยแท้ และพึง ใจกับการชื่นชมถ้วยชาเป็นพิเศษ ด้วยคุ้นกับการดื่มชาแต่วัยเด็กมีความทรงจำ อันตรึงใจกับการดื่มชากับพ่อแม่ กลิ่นหอมประหลาดของชานั้นเล่าช่างมีเสน่ห์ มนต์ขลังแม้ในวัยเยาว์ข้าพเจ้ายังคิดว่าเป็นของวิเศษหล่นจากฟากฟ้า

เมื่อโตขึ้นข้าพเจ้าหลงรักถ้วยชามากขึ้น เมื่อได้เห็นถ้วยชาโบราณเป็นหนแรก ในหนังสือ ภาพที่ปรากฎตรงหน้าได้เปลี่ยนวิถีชีวิตของข้าพเจ้าไปอย่างสิ้นเชิง ผู้ที่ปั้นถ้วยได้เช่นนั้น ย่อมเป็นผู้ที่รู้จักชีวิตและมีจิตใจสงบเยือกเย็นอย่างแท้ จริง

10

15

หลายปีต่อมา ที่ได้เพียรฝึกฝนเรียนรู้ด้วยตัวเอง ข้าพเจ้าจึงค้นพบกุญแจไขความ ลับแห่งชีวิต ได้มีความสุขใจกับการได้เสาะหาดิน และปั้นดินให้เป็นถ้วยชาม ใช้สอยเองในบ้าน กองดินใต้ฝ่ามือนั้น ถูกดึงให้เป็นรูปทรงของถ้วยทั้งต่างกัน และคล้ายคลึงกัน แต่ไม่เคยเหมือนกัน ถ้วยแต่ละใบมีเสน่ห์เฉพาะตัวเป็นความ เพลิดเพลินใจ เช่น การเฝ้าดูเมล็ดพันธุ์ที่หว่านเพาะกับมือหลุดจากเปลือกโผล่
 ขึ้นเหนือฝืนดิน ดังได้เฝ้าดู ดอกไม้ก่อย ๆแย้มบานตรงหน้า

ฉบับที่ 3 :

5

10

15

20

รูปร้อยเรียงเรื่อง

เหตุผลที่สำคัญที่คุณพ่อคุณแม่ส่งผมเข้าโรงเรียนประจำคงไม่ต่างกับผู้ปก ครองท่าน อื่นๆคือ ต้องเดินทางไปทำงานที่ต่างจังหวัดเป็นประจำส่วนเหตุผล รองอีก 2 ข้อ

...เครื่องแบบของนักเรียน "โรงเรียนวชิราวุชวิทยาลัย " เท่ ...

...พ่อไม่อยากให้ผมใกล้ชิคสนิทสนมกับญาติๆผู้หญิงนัก ท่านกลัว ว่า ... ผมจะเบี่ยงเบน

ทั้งสามข้อนี่ละครับ ทำให้ผมต้องใช้ชีวิตวัยรุ่นส่วนใหญ่อยู่ในวชิราวุธ วิทยาลัย

ตารางชีวิตของเราถูกกำหนดกันไว้หมด จะตื่นตอนไหน จะกินตอนไหน จะเรียน จะเล่นตอนไหน กว่าจะปรับความรู้สึกปรับตัวให้เข้าที่เข้าทางได้ ก็ใช้เวลาเป็นเดือน

ที่นี่เราปกครองกันคล้ายระบบทหาร รุ่นพี่ปกครองรุ่นน้อง โดยมีอาจารย์ ดูแลอยู่ห่างๆเพราะฉะนั้นพวกเราต้องเคารพรุ่นพี่เดินผ่านรุ่นพี่ต้องก้ม ทำผิดก็ ต้องถูกรุ่นพี่ลงโทษ

ฟังคูอาจจะรู้สึกว่าช่างเป็นโรงเรียนที่โหคร้ายเหลือเกิน แต่ในท้ายที่สุด สิ่งที่เราได้รับออกมาคือ ความเป็นระบบระเบียบ และความรู้จักละอายต่อความ ผิด

อยู่ที่นี่เราทุกคนต้องทำกิจกรรมมากพอๆ กับการเรียน คนตรีก็ต้องเล่น ทั้งคนตรีไทยสากล วงคุริยางค์ วงมาร์ช

ส่วนกีฬาก็เล่นแทบจะทุกชนิด ที่เป็นที่เชิดหน้าชูตาของโรงเรียนก็คือ รักบี้ ซึ่งผมเล่นจนได้เป็นตัวแทนทั้งของคณะและของโรงเรียนด้วย

โรงเรียนประจำของผมจะมีเทศกาลสำคัญอยู่ 2 ช่วง เป็นช่วงที่พวกเรา สนุกสนานกันมากนั่นคือ เทศกาลอีสุกอีใสกับเทศกาลตาแดง

เทศกาลตาแดงจะเริ่มขึ้นเมื่อใครคนใดคนหนึ่งเป็นโรคตาแดง... พวกเรา

25 ก็จะเข้าไปคลุกคลีด้วยทันทีเพื่อให้ติดโรคนี้ พอเป็นกันสัก 50 - 60 คน โรง เรียนก็จะประกาศ สภาวะฉุกเฉิน แล้วก็ต้องปิดระยะหนึ่ง ส่วนอีสุกอีใสจะน่ากลัวมากกว่า เป็นแค่สองคนก็ต้องปิดโรงเรียนแล้ว จนถึงวันนี้ ผมยังรู้สึกผูกพันกับวชิราวุชวิทยาลัยอยู่เสมอ เพราะครั้งหนึ่ง โลกส่วนตัวของผมอยู่ที่นั่น และเพราะที่นั่นด้วยหรือเปล่าก็ไม่รู้ ...

30 ทุกวันนี้ผมถึงได้เป็นผู้ชายเต็มตัว